

Yusuf Sadık Yazdı

Emekli Milli Eğitim Müdürü, Eğitimci, Gazeteci Yazar Yusuf Sadık'ın yazdığı "Gönlümde Açan Gül", "24 Kasım Öğretmenler Günü" Başlıklı köşe yazısı.

"GÖNLÜMDE AÇAN GÜL", "24 KASIM ÖĞRETMENLER GÜNÜ"

Bir milyonu aşkın çalışanına emekli olanlarını da eklersek aileleriyle birlikte yaklaşık ben diyeyim, 5 milyon siz deyin 10 milyonluk bir topluluğun elbette anıldığı ve kutlanması gereken bir günü olmalı idi. Bir gün belirlenmesi konusunda yıllar önce başlatılan tartışmalara damgasını vuran 16 Mart Muallim Mekteplerinin, 17 Nisan Köy Enstitülerinin kuruluş günlerinden herhangi birisinde mutabakat sağlanamamıştı. Tartışmalara son noktayı koyan 12 Eylül 1980 darbesinin Milli Eğitim Bakanı Tüm. Gnrl. Hasn Sağlam, Mustafa Kemal Atatürk'ün Millet Mektepleri Baş Öğretmenliği'ni kabul ettiği 1928 yılının 24 Kasım'ını "Öğretmenler Günü" olarak ilan etti. Ve 1981 yılından beride çıkarılan uygulama yönetmeliği ile kutlamalara devam edildiğini de artık herkes biliyor. İsim kocaman olduğu için tartışmasız kabul gördü. İyide oldu. 0 güne kadar çeşitli isim altındaki Öğretmen kuruluşlarına üye olan tüm öğretmenler bir çatı altında toplandı. "24 Kasım Öğretmenler Günü" kavramı coşkulu kutlamalar sayesinde kamuoyunda da kabul gördü. "Gün" yaşanan 43 yıllık süreçte kurumsal kimliğine kavuştu diyebiliriz. Bu bağlamda; çiçekçiler bile 24 Kasımın yaklaşması ile birlikte büyük bir hazırlığın içine girdiklerini TV ekranlarından memnuniyetle izliyoruz. Geçen 43 Yıllık süre içinde kutlamalar için şablon bir uygulama olsa da son yıllarda yasak savmak kabilinden yapılan etkinliklerin doyurucu olmadığına yönelik eleştirilerin yapıldığı da yaygın. Örnek mi istersiniz? Verelim:

Gümüşhane'de 2023 yılı Öğretmenler Günü Kutlaması

Gümüşhane'de geçen 2023 yılındaki kutlamalara emekli öğretmenlerin davet edilmemiş olması damgasını vurdu. Daha çok öğrenci faaliyetleri göz doldurdu. Oysaki kutlamanın odağında öğretmenlerin bulunması gerekirdi. Çok sayıda müzik öğretmeni var. İçlerinde Piyanist olanlar dâhil. Gel gör ki öğrenci korosuna sivil bir klavye eşlik etmişti. Keza düğün –dernek şenliklerinde sahne alan müzik öğretmenlerini açıkçası görmek istedik ama göremedik. Davetlerde kural tanımazlık çok eleştiri aldı. Öğretmenler onuruna verilen yemek davetine bendeniz Milli Eğitim Müdürünün mevkidaşı olarak davet edilmediğimin izahı yapılamamıştı. Oysaki göreve başladığında Sayın Müdürün makamına kadar giderek "hayırlı olsun" dileğinde bulunmuş ve olası isteklerini emir telakki edeceğimizi

de sözlerimize eklemiştik.

Hem eğitimci hem de yerel basından sorumlu birisi olarak bu olumsuzlukları uygun bir zamanda dönemin Valisi Sayın A. Tanrısever 'in huzurunda dile getirerek tekerrür etmemesi hususunda dilekte bulundum. Mevkidaşım da oradaydı. Vali Bey de Bendenizi kastederek: "Müdür Bey'i Üzmeyin" şeklinde yaptığı kısa yorumu ile konuyu kapatarak ilgililere gereken uyarısını yapmış oldu.

Umarım bu tür olumsuzluklar yaşanmaz. Yaşanmaz çünkü Milli Eğitim Müdürümüz Sayın Şener Doğan, eğitimi ve bununla ilgili yönetimi özümlemiş deneyimli birisi. Mesleğini ve öğretmenleri sevenleri O da çok seven bir şahsiyet. Öğretmenler Günü için "Gönlümde açan bir gül "demiştim. Bu gül'ün açtığı O günlere gidecek olursak bakın neler yapmışız.

"24 Kasım Öğretmenler Günü'nü ilk kez 1981 yılında kutlamıştık.

Tüm yöneticiler öğretmenler öğrenciler etkin roller üstlenmişti. Bülent Ulusu hükümetinin daha çok Atatürk İlkeleri ile birlik beraberliğe ve sosyal barışa önem veren uygulamalarını da gözetererek etkinlikleri buna göre düzenlemiştik. Şahsen kendim Orta öğretim okullarını temsilen "Kutlama Kurulu Üyeliği"min yanı sıra Tiyatro Sanat yönetmeliğini ve davetlilerin protokol işlemlerini de üstlenmiştim.

Etkinliklerde öğretmenler vardı. Türk Halk Müziği Korosu, Halk Oyunları Ekibi, yarışmalar, Spor gösterileri , Gazete çıkarma ve aklınıza gelen coşkuyu artırıcı her şeyde öğretmenler rol almıştı.

Tiyatro sanat yönetmeni olarak Cevat Fehmi Başkut'un PAYDOS adlı oyununu sahnelemiştik. İnanılmaz derecede başarılı oldu İki kez sahnelendirdik. İkisine de Sıkıyönetim Komutanı ve Vali Rafet Üçelli katılma nezaketini göstermiştiler. Son sahnede perde yavaş yavaş kapanırken saçlarına ak düşmüş iki büklüm olan Murtaza Öğretmen (Rol Zülfikar Balyemez Türkçe öğretmeni) kararan ışıklar ve düdük sesleri arasında. "haydin çocuklar Düdük öttü. Bitti. Artık Paydos" diyerek izleyicileri selamlaması kopan bir alkış tufanı ve bazı izleyicilerin ise göz yaşlarının sel olup akmasına sebep olmuştu.

Olayın geçmişi.

Anadolu'yu aydınlatanlardan Murtaza öğretmen bir öğrencisinin kulağını çekmişti. Şer kuvvetler velisini güdüleyerek şikayette bulundurdular. Neymiş:"Öğretmen çocuğumun kulağını sağır etti" diye. Yapılan tahkikat sonucu Öğretmen kusurlu bulunur ve meslekten genç yaşta ihraç edilir.

Aradan zaman geçer olayın tanığı bir öğrencisi avukat olur. Davayı yeniler ve çocuğun doğuştan işitme engelli olduğunu kanıtlar. Ve öğretmeni Murtaza'nın tekrar görev almasını sağlar. Müjdeli haberi öğretmenine ileten öğrencisine Murtaza öğretmen: "artık geç oldu" Diyerek itibarr-ı iade de olsa kabul etmez. İşte son sahne bu acı gerçeğin paylaşıldığı sahnedir. Öğretmenlik böyle bir şey. Onur denilen yüce kavramın abidesidir. Coşkulu bir kutlamanın altına imza attığımızı söyleyebilirim.

Biraz da öğretmenlikten söz ederek konumuzu sonlandıralım.

"Öğretmenlik", Devletin eğitim-öğretim ve bununla ilgili yönetim işlerini üstlenen özel ihtisas mesleğidir" diye anayasada tanımlanmaktadır. Yani bir meslek ki özel ihtisası gerektiriyor.. Hani çocuğa babanız nerde? Diye sorduğunuzda eğer öğretmense okula gitti. Değilse "işe gitti"der. İşte öğretmenlik böyle bir meslek. Bu mesleği diğer mesleklerden ayıran yani özel ihtisası gerektirdiğine vurgu yapan yapısını verilen bu cevaplardan anlamak mümkün.

Öğretmenlik özveri isteyen bir meslek. Sabır ister, sevgi ister. Öğrettiğinden çok öğrenmek ister. Öğrencisine: "öğretmenimden aldığımı satıyorum" dedirtebilmeyi ister. Hâsılı öğretmenlik öyle bir yük ki taşı taşıyabilersen... Şunu öğrendim ve inandım: Bir ülkenin kurtuluğu ancak eğitimle mümkün olur.

Bunun da temel ögesi öğretmendir. Öğretmene itibar eden onların saygınlığına gölge düşürmeyen toplumların kısa zamanda yükseldiği bilinen gerçeklerdir. Finlandiya örneğinde olduğu gibi.. Benim ülkemde neden olmasın diye de her gün hayal etmekteyim.

Bu gerçekten hareketle Atatürk'ün Millet Mektepleri Başöğretmenliği'ni kabul ettiği "24 Kasım Öğretmenler Günü"nü yürekten kutluyor ebediyete intikal edenleri rahmetle anıyorum.

Anılarla başladık ve kulaklarımdan çıkmayan "CANDAN AÇTIK CEHLE KARŞI BİR SAVAŞ" dizelerinde geçen gerçeklerin altını çizmeye çalıştık. Bir gerçek daha var ki: O da, toplu dersler öğretmenimiz Yusuf Lekesiz'in serbest vezinle yazdığı ve bir törende (1956) okuduğu şiirin den aklımda kalan dizeleri:

Öğretmen olacağım..

Benim de sınıflarım, sınıflarımda öğrencilerim..

Kiminin saçı siyah, kiminin sarı

Kiminin gözü kara kiminin ela.

Renkleri engel değildir onları sevip okşamama...

Akan burunlarını sileceğim mendilimle...

BEN ÖĞRETMEN OLACAĞIM...(Gönlümde açan gül ile)